

Fradragsrett for merverdiavgift:

Kostnader ved aksjeinvesteringer

Artikkelen er forfattet av:

Advokat
Line Nilsen
Senior Manager PwC

Avgiftsmessig- og skattemessig behandling av fradragsrett for transaksjonskostnader ved en potensiell aksjeinvestering er ikke bestandig sammenfallende. En kontroll kan i noen tilfeller resultere i at det gis fradrag for inngående merverdiavgift, mens det ikke gis skattemessig fradrag.

I Revisjon og Regnskap nr. 2/2014, omtaler Advokatfirmaet PwC skattemessig fradragsrett for transaksjonskostnader under fritaksmetoden, særlig knyttet til mislykkede oppkjøp. Artikkelen avgrenset mot fradrag for merverdiavgift. I hvilken utstrekning gis det avgiftsmessig fradrag for denne type kostnader? Og har det noe å si om kjøpet blir gjennomført, eller om prosessen ender i et mislykket oppkjøp?

Ved aksjekjøp kan transaksjonskostnadene bli betydelige. I forbindelse med en aksjeinvestering vil kjøper i mange tilfeller be om råd fra eksterne. Eksterne rådgivere vil som regel inkludere merverdiavgift på sine tjenester når disse utsteder faktura for sitt arbeid. For mottaker – den potensielle kjøperen av aksjene – er det av sentral betydning om man får refundert merverdiavgiften. Gjør man ikke det, blir merverdiavgiften en endelig kostnad for virksomheten.

Ved uriktig skatte- og avgiftsmessig behandling vil den virksomheten som blir kontrollert av skattemyndighetene, kunne risikere etterberegning, slik at virksomheten må tilbakeføre både allerede fradragsført merverdiavgift, samt transaksjonskostnader som er fradragsført i selvangivelsen. Dette kan resultere i at virksomheten blir ilagt både tilleggsavgift og tilleggsskatt på mellom 30 og 60 %, i tillegg til betaling av renter.

Rettslig utgangspunkt

Fradragsrett for inngående merverdiavgift reguleres av merverdiavgiftsloven § 8–1 hvor det fremgår:

«Et registrert avgiftssubjekt har rett til fradrag for inngående merverdiavgift på anskaffelser av varer og tjenester som er til bruk i den registrerte virksomheten» (vår understreking).

I forarbeidene¹ er tilknytningskriteriet «til bruk i virksomheten» presisert til at «den inngående avgift [må] knytte [...] seg til anskaffelser som er relevante for den virksomhet som består i omsetning som nevnt i kap. IV.»

For avgiftssubjekter som dels driver avgiftspliktig- og dels avgiftsunntatt virksomhet (kombinert virksomhet), gis det kun fradrag for inngående avgift til anskaffelser i den avgiftspliktige delen, jf. merverdiavgiftsloven § 8–2 (1) første pkt.

I tilfeller hvor skattemyndighetene foretar kontroll i forbindelse med en virksomhets aksjeinvestering, vil myndighetene ofte nekte fradrag og typisk vise til at aksjetransaksjoner er unntatt omsetning etter merverdiavgiftsloven § 3–6, bokstav e, og at virksomheten derfor heller ikke gis fradrag for merverdiavgift for kostnader knyttet til transaksjonen. Virksomheter som utelukkende har slik omsetning, vil heller ikke ha fradragsrett for inngående merverdiavgift. Men ved kombinert virksomhet kan kost-

nader i forbindelse med en aksjetransaksjon ha tilknytning til avgiftspliktig del av virksomheten. I så fall vil virksomheten kunne ha rett til fradrag for transaksjonskostnadene for denne delen av virksomheten.

Det samme kan være tilfelle når virksomheten er en fellesregistrert enhet i et konsern.

I andre tilfeller kan situasjonen være at virksomheten som foretar aksjeinvesteringen, utelukkende driver ordinær avgiftspliktig virksomhet. Det kan for eksempel tenkes at virksomheten kjøper et datterselskap. Imidlertid er det ikke gitt at virksomheten innrømmes fradrag for inngående merverdiavgift for kostnadene med transaksjonen. Også her må spørsmålet om fradragsrett vurderes konkret.

Vilkårene for fradragsrett

For at det skal foreligge fradragsrett, må anskaffelsen eller oppførelsen være relevant for virksomheten og ha en tilstrekkelig naturlig og nær tilknytning til denne.²

I Borgarting lagmannsretts dom av 24. oktober 2012 (Hansa Property Group) legger lagmannsretten til grunn at det etter Høyesteretts dom inntatt i Rt. 2012 s. 432 (Elkjøp-dommen) ikke kan stilles ytterligere vilkår for rett til fradrag.

Hvor grensen nærmere går, utledes av rettspraksis.

Nærmere om relevanskravet

For rett til fradrag er det for det første et vilkår at anskaffelsen har betydning for egen avgiftspliktig virksomhet.

Høyesterettspraksis viser at utgifter som en virksomhet pådrar seg i forbindelse med et offentlig pålegg eller en annen rettslig forpliktelse, vil kunne anses relevant for avgiftspliktig virksomhet.³ En virksom-

² Rt. 2012 s. 432 (Elkjøp-dommen), Rt. 1985 s. 93 (Sira-Kvina), Rt. 2001 s. 1497 (Norwegian Contractors).

³ Rt. 1985 s. 93.

¹ Ot.prp. nr. 17 (1968–1969), s. 55.

het kjøper for eksempel et datterselskap som har nødvendige konsesjoner, og kjøpet er nødvendig for å kunne drive avgiftspliktig virksomhet. I slike tilfeller vil vilkårene for fradragsrett for transaksjonskostnadene kunne anses oppfylt, da disse vil kunne anses å være relevante for avgiftspliktig del av virksomheten.

Kostnader til en aksjetransaksjon i forbindelse med utvidelse eller styrking av egen avgiftspliktig virksomhet, kan også gi fradragsrett.⁴ Det kan tenkes at formålet med kjøpet er å styrke egen konkurranseposisjon i markedet.

Spørsmålet om fradragsrett hvor det blir drevet to virksomheter – en avgiftspliktig og en avgiftsunntatt – har vært tema for Høyesterett flere ganger.⁵ I Rt. 2008 s. 932 (Bowling) oppsummerer førstvoterende rettstilstanden slik:

«[...] fradrag kan kreves for anskaffelser og driftsutgifter til avgiftsfri virksomhet, forutsatt at de er en innsatsfaktor for omsetningen av avgiftspliktige ytelser. Er anskaffelsen til direkte, faktisk bruk i begge virksomheter, vil kravet være oppfylt, forutsatt at den er relevant og har naturlig og nær tilknytning. En ren bedriftsøkonomisk tilknytning vil normalt ikke være tilstrekkelig.»

Relevanskravet vil således kunne anses oppfylt hvis anskaffelsen har betydning for avgiftspliktig virksomhet utover en ren bedriftsøkonomisk interesse. Det samme gjelder tilfeller hvor anskaffelsen har en klar interesse for avgiftspliktig virksomhet, jf. Rt. 2008 s. 939 (Tønsberg Bolig).⁶

Nærmere om tilknytningskravet

I tillegg til at anskaffelsen må ha betydning for avgiftspliktig del av virksomheten, er det et vilkår at anskaffelsen har en nær og naturlig tilknytning til denne virksomheten. At dette er et krav, har kommet til uttrykk i Høyesterettspraksis mange ganger.⁷

Nedenfor skal vi se nærmere på hvorledes domstolene har vurdert tilknytningsvilkåret og spørsmålet om fradragsrett for kostnader til aksjeinvesteringer.

TILKNYTNING TIL AVGIFTSPLIKTIG DEL: Ved kombinert virksomhet kan kostnader i forbindelse med en aksjetransaksjon ha tilknytning til avgiftspliktig del av virksomheten.

Kostnader til kjøp av datterselskap ved kombinert virksomhet

I Borgarting lagmannsretts dom av 24. oktober 2012 (Hansa Property Group) var det spørsmål om fradragsrett for inngående merverdiavgift på transaksjonskostnadene i forbindelse med et aksjekjøp.

Hansa Property Group AS drev delt virksomhet. Selskapet drev investeringsvirksomhet og var aktiv investor i eiendomsselskaper med utbyggingsprosjekter (unntatt investeringsvirksomhet). I tillegg drev selskapet omsetning av administrative tjenester til datterselskapene.

Hansa Property Group AS kjøpte eiendomsselskaper som ble plassert under to nystiftede datterselskaper, og pådro seg kostnader i forbindelse med kjøpet.

I selskapets avgiftsoppgjør for administrasjons- og utviklingsvirksomheten ble det krevd forholdsmessig fradrag for den inngående merverdiavgiften som var inkludert i de regningene som ble betalt for eiendomsmegler- og advokattjenester i forbindelse med oppkjøp av datterselskapene.

Selskapet anførte forgivevis at konsulent-tjenestene, som blant annet bestod av teknisk forundersøkelse av eiendommene, støttet det utviklingsarbeidet som Hansa Property Group AS gjorde for døtrene.

Lagmannsretten vurderte eiendomsmegler-tjenestene og advokattjenestene for seg. I tilknytning til eiendomsmegler-tjenestene la lagmannsretten til grunn at formålet med kjøpet av kalkylene var å:

«... kunne foreta en forsvarlig investeringsbeslutning med tanke på en snarlig fremtidig børsnotering (2. kvartal 2008), og ikke noe utover dette. Paretoalkylene fremstår som et godt utgangspunkt for å utarbeide et prospekt knyttet til den forventede børsnoteringen som det ikke ble noe av.»

Når det gjaldt advokattjenestene, uttaler lagmannsretten:

«Lagmannsretten legger på den bakgrunn til grunn at det ikke ble inngått noen managementavtale mellom HPG og Selvaagporteføljen, og at HPG heller ikke har ytt noen administrasjonstjenester til Selvaagporteføljen. Tilknytningskravet i lovens § 21 er da ikke oppfylt, og det er ikke grunnlag for kravet om fradragsrett for den inngående merverdiavgiften.»

For retten var det et bevissspørsmål om vilkårene for fradragsrett var oppfylt. Retten anså det ikke sannsynlig at kostnadene til kjøp av datterselskapene var relevant for administrasjonsvirksomheten, eller hadde en tilstrekkelig nær og naturlig tilknytning til denne. Derimot ville datterselskapene kunne fått fradrag dersom de hadde kjøpt tjenestene selv i egen avgiftspliktig virksomhet, slik at det kan være avgjørende for fradragsretten hvorledes man organiserer virksomheten.

Ved vurdering av fradragsretten vil formålet med kjøpet på anskaffelsestidspunktet være sentralt, og i denne sammenheng er det viktig å kunne dokumentere at formålet er bruk i avgiftspliktig virksomhet, ved blant annet å nedfelle dette i avtaleverket. I Borgarting lagmannsretts dom av

⁴ Merverdiavgiftshåndboken, 10. utgave 2014 s. 573, MVA-kommentaren ved Gjems-Onstad/Kildal, 4. utgave 2011 s. 435.

⁵ Jf. bl.a. Rt. 2003 s. 1821 (Hunsbedt), Rt. 2005 s. 951 (Porthus).

⁶ Rt. 2008 s. 989 (Tønsberg Bolig).

⁷ Jf. bl.a. Rt. 2001 s. 1497 (Norwegian Contractors).

24. oktober 2012 (Hansa Property Group) klarte ikke HPG å bevise at hensikten med anskaffelsene på anskaffelsestidspunktet var bruk i avgiftspliktig virksomhet.

Kostnader til aksjeinvesteringer ved fellesregistrering

Tilknytningskravet var også et tema i Kristiansand tingretts dom av 22.6.2009 (Rasmussengruppen). Saken gjaldt et selskap som var fellesregistrert med flere selskaper. Selskapet var avgiftsregistrert med bakgrunn i utøvelse av avgiftspliktige tjenester og frivillig registrert for utleie av fast eiendom.

I 2003/2004 kjøpte virksomheten flere eiendomsselskaper, og samtidig ble det investert i fast eiendom. Ved oppkjøpet ble det avtalt at Rasmussengruppen skulle utføre administrative tjenester for eiendomsselskapene, og kostnader i forbindelse med at selskapet vurderte oppkjøp av datterselskapene, ble fradragsført.

Rasmussengruppen anførte at transaksjonskostnadene hadde tilstrekkelig tilknytning til den avgiftspliktige virksomheten, og hevdet å ha rett til fullt fradrag for inngående merverdiavgift, subsidiært krav på delvis fradrag. Rasmussen viste i denne forbindelse til at formålet med aksjekjøpet var å tilføre ny virksomhet til den administrative enheten i Kristiansand.

Tingretten var ikke enig og uttalte:

«Etter rettens syn er kostnadene isolert sett relatert til aksjeinvesteringer, altså finansielle tjenester som faller utenfor avgiftsområdet. Det forhold at selskapet hadde en todelt hensikt med sine investeringer samtidig som investeringene førte til at den avgiftspliktige virksomheten ble tildelt ytterligere oppgaver, medfører ikke at selve kostnadene er relevante og har en tilknytning til den avgiftspliktige virksomheten. Det vises til at det ikke er noen sammenheng mellom kostnadene og selskapets administrasjonsvirksomhet utover det at Rasmussengruppen muligens ville kunne tilføres nye administrative oppgaver».

Saken ble forlikt den 7.12.2009, slik at det er uklart hva som ville ha blitt utfallet dersom saken hadde fortsatt i rettssystemet. Retten viste til at saken skilte seg fra saker inntatt i Rt. 2005 s. 951 (Porthuset), Rt. 2003 s. 1821 (Hunsbedt), Rt. 2001 s. 1497 (Norwegian Contractors) og Rt. 1985 s. 93 (Sira-Kvina) ved at det var en tettere tilknytning mellom anskaffelsene og den avgiftspliktige virksomheten i disse sakene.

Hvis virksomheten som krever fradrag, derimot kan bevise at formålet med et aksjekjøp er å tilføre ny avgiftspliktig virksomhet, og anskaffelsen er knyttet til driften eller omsetningen, vil dette etter vår oppfatning kunne være tilstrekkelig for å oppfylle tilknytningsvilkåret, da anskaffelsen i slike tilfeller må anses å være en innsatsfaktor for avgiftspliktig omsetning.⁸ I Oslo tingretts dom av 11.2.2001 (Nopco Holding) begrunnet retten sitt standpunkt om at tilknytningskravet ikke var oppfylt, med at anskaffelsene ikke var direkte rettet mot driften eller omsetningen i den avgiftspliktige delen av virksomheten. Hadde situasjonen beviselig vært slik, ville rettens resultat sannsynligvis ha blitt et annet.

I sistnevnte dom var det spørsmål om den fellesregistrerte enheten, Nopco Holding AS, hadde rett til fradrag for inngående merverdiavgift på transaksjonskostnadene i forbindelse med et aksjekjøp. Også her var vurderingstemaet om tilknytningskravet var oppfylt.

Nopco Holding AS er morselskapet i Nopco-gruppen og har ingen egen avgiftspliktig omsetning.

I forbindelse med oppkjøpet pådro Nopco seg transaksjonskostnader til konsulent-, advokat- og revisjonsbistand med om lag kr 11 000 000. Kostnader til merverdiavgift, totalt kr 2 844 010, ble fradragsført av den fellesregistrerte enheten.

Skattekontoret foretok bokettersyn og fattet vedtak om tilbakeføring av kostnadene til merverdiavgift, samt renter.

Også her var spørsmålet om anskaffelsen av tjenesten hadde nær og naturlig tilknytning til den avgiftspliktige virksomheten. I denne sammenheng uttaler tingretten:

«Slik retten ser det, var ervervet primært knyttet til bedriftsøkonomiske forhold og til organisering av eierskapet, hvilket ikke er hensyn som tilsier fradrag. Derne er det vanskelig å se at aksjekjøpet hadde noen praktisk betydning for kjemikalieproduksjonen, som en innsatsfaktor for denne virksomheten. At ervervet kan ha hatt indirekte positive virkninger også for kjemikalievirksomheten i NPT, er ikke tilstrekkelig til å oppfylle tilknytningskravet.»

«Konsulenttjenestene står enda fjernere fra den avgiftspliktige virksomheten. De knyt-

ter seg til gjennomføringen av aksjehandelen i holdingselskapet – bl.a. til due diligence og juridiske og forsikringstekniske forhold; de var ikke direkte rettet mot driften eller omsetningen i kjemikalieproduksjonen.»

Retten la til grunn at tjenestene ikke var noen innsatsfaktor for den avgiftspliktige virksomheten.

Hvor går så grensen?

Rettspraksis viser etter dette at hensikten med aksjeinvesteringen står sentralt i vurderingen, og det er opp til den avgiftspliktige å sannsynliggjøre og dokumentere at begrunnelsen for en aksjeinvestering ikke er aksjespekulasjon, pengeplassering eller andre bedriftsøkonomiske grunner, men at anskaffelsene er direkte knyttet mot driften eller omsetningen i avgiftspliktig del av virksomheten. I tilfeller hvor anskaffelsen er nødvendig for avgiftspliktig del av virksomheten, taler dette for at vilkårene for fradragsrett er oppfylt. Hvis aksjeinvesteringen kun har skjedd som ledd i en ren finansiell investering, vil dette ikke være tilstrekkelig for fradragsrett.⁹

Ved den konkrete vurderingen vil hva som er formålet med investeringen ofte kunne være et bevissspørsmål. Investeringsformål vil også kunne vise seg i ettertid, ved for eksempel at virksomheten har økt egen avgiftspliktig omsetning som følge av investeringen. Dette vil kunne være aktuelt når en kontroll fra skattemyndighetene kommer relativt lang tid etter at investeringen er gjort. Kommer kontrollen kort tid etter kjøpet, vil dette kunne være vanskelig å sannsynliggjøre. I tillegg til å gjøre vurderinger i forkant av kjøpet, anbefales det å sørge for god nok dokumentasjon som viser relevans og tilknytning.

Mislykkede oppkjøp

Også ved aksjeinvesteringer som ikke gjennomføres, vil den avgiftspliktige ofte pådra seg betydelige kostnader. I Revisjon og Regnskap nr. 2/2014, stiller Advokatfirmaet PwC seg tvilende til Skattedirektoratets konklusjon i en uttalelse av 8. mai 2013, hvor direktoratet konkluderer med at skattyter ikke har skattemessig fradragsrett for kostnader pådratt ved mislykkede oppkjøp når en skulle ha kjøpt aksjer omfattet av fritaksmetoden.

⁸ Rt. 2008 s. 932 (Bowling), Oslo tingretts dom av 11.2.2001 (Nopco Holding).

⁹ Merverdiavgiftshåndboken 10. utgave 2014, s. 573.

Smarte regnskapsførere og revisorer bruker Total Årsoppgjør

Scan QR-koden
med mobilen din
for å se video

Ikke ta vårt ord for det. Hør dem fortelle hvorfor:
www.mokastet.no/hvorfor

Men foreligger det likevel rett til fradrag for inngående merverdiavgift for slike kostnader?

Utgangspunktet er at det gis fradrag for anskaffelser «til bruk» i avgiftspliktig virksomhet, jf. merverdiavgiftsloven § 8–1, og formålet med kostnaden er etter rettspraksis et moment av stor betydning for vurderingen av om virksomheten har rett til fradrag. Videre er det sikker rett at spørsmålet om fradragsrett for inngående avgift skal vurderes ut fra forholdene på anskaffelses- eller oppofringstidspunktet.¹⁰

På anskaffelsestidspunktet er det langt fra sikkert at virksomheten vet om aksjeinvesteringen blir noe av. Det kan være ulike grunner til det, eksempelvis kan det tenkes at virksomheten ikke når opp i eventuell budgivning, eller at selskapsgjennomgangen viser at målselskapet av ulike grunner ikke er interessant. Før dette tidspunktet vil selskapet kunne ha pådratt seg store kostnader, herunder kostnader til merverdiavgift.

Hvorvidt selskapet i det konkrete tilfellet kan fradragsføre inngående merverdiavgift i slike situasjoner, vil være avhengig av om anskaffelsen eller oppofrelsen vil være relevant for virksomheten, og ha en tilstrekkelig nær og naturlig og tilknytning til denne.

Dersom det planlagte aksjekjøpet hadde som formål å styrke eller utvide avgiftspliktig del av virksomheten, kan dette trekke i retning av å innrømme fradrag. Tilsvarende dersom utgiften har en klar interesse for avgiftspliktig del av virksomheten. Derimot vil en ren bedriftsøkonomisk tilknytning ikke være tilstrekkelig. Virksomhetens begrunnelse for anskaffelsen er sentral, og her som ellers er det viktig å sørge for tilstrekkelig dokumentasjon i tilfelle kontroll fra skatteetaten.

Betydningen av EU-retten

I saker for avgiftsmyndighetene og for domstolene er det ikke uvanlig at virksomheten påberoper seg praksis fra EU-domstolen som argumentasjon for fradragsrett for inngående merverdiavgift. Det kan imidlertid stilles spørsmål ved i hvilken grad praksis fra EU-domstolen skal tillegges vekt.

Hoveddirektivet for merverdiavgift i EU er Rådskonklusjonen 2006/112/EØF, som ble vedtatt 28. november 2006 og trådte i

kraft 1. januar 2007. Men ettersom nasjonale skatte- og avgiftsbestemmelser faller utenfor EØS-avtalens direkte virkeområde, er ikke Norge bundet av direktivets bestemmelser. Det er opp til de nasjonale myndighetene hvordan innholdet i direktivet skal gjennomføres i nasjonal rett.

Når praksis fra EU-retten har vært påberopt for domstolene, har imidlertid domstolene isolert sett ikke tillagt denne praksisen vekt for tolkningen av fradragsbestemmelsen i merverdiavgiftsloven.

I saken om Nopco Holding AS, jf. Oslo tingretts dom av 11.2.2011, ble det vist til avgjørelser fra EU-domstolen, jf. C-16/00 og C-29/08 og i denne forbindelse uttaler retten:

«Retten anser ikke avgiftspraksis fra EU-domstolen for å være retningsgivende for tolkningen av tilknytningskriteriet, men kan være et moment i den konkrete vurderingen for eksempel av om fradragsnekting vil virke konkurransedrivende.»

Også i saken om Hansa Property Group, jf. Borgarting lagmannsretts dom av 24. oktober 2012, ble det anført at det ved tolkningen av fradragsbestemmelsen måtte legges vekt på EU-retten. HPG viste da særlig til C16/00 Cibo premiss 33–35, hvor det legges til grunn at felleskostnader er elementer i prisen for virksomhetens produkter, og dermed gir fradragsrett.

Retten tiller imidlertid ikke dette momentet vekt.

Problemstillingen har også vært oppe for Høyesterett, men Høyesterett har ikke tillagt EU-retten selvstendig betydning i saker om merverdiavgiftsloven § 8–1, til tross for at det har vært påberopt.¹¹

EU-domstolens praksis vil imidlertid kunne ha stor betydning for tolkningen av bestemmelsen i merverdiavgiftsloven § 3–6 om unntaket for finansielle tjenester, men dette gjelder et annet spørsmål – nemlig beregning av utgående merverdiavgift – og faller utenfor fremstillingen her.

Sluttbemerkninger

Som vi har sett er den avgiftsmessige- og den skattemessige behandlingen av fradragsrett for transaksjonskostnader ikke sammenfallende. Det er altså to ulike vurderinger som foretas.

Det som er felles, er at det i begge tilfeller må foretas en konkret vurdering. I tillegg er formålet med utgiften sentral i begge vurderingene, fordi dette viser hvilken tilknytning kostnaden har.

Derimot vil tidspunktet, altså hvor langt man er kommet i investeringsprosessen, ikke ha noe å si for den avgiftsmessige vurderingen, mens dette vil kunne være et moment i den skattemessige vurderingen. Er man kommet langt i prosessen, taler dette for at det ikke er grunnlag for skattemessig fradrag ved oppkjøp som blir gjennomført. For vurderingen av fradragsretten for inngående merverdiavgift, har dette momentet isolert sett ingen relevans. Under enhver omstendighet er det hhv. skattyter og avgiftssubjekt som i slike tilfeller må sannsynliggjøre at kostnaden ikke har sammenheng med aksjeinvesteringen. For den avgiftsmessige vurderingen innebærer dette at dersom virksomheten har kommet langt i en investeringsprosess uten at det kan dokumenteres at formålet opprinnelig har vært bruk i avgiftspliktig virksomhet, vil virksomheten kunne få problemer med å sannsynliggjøre tilknytningen.

I den skattemessige vurderingen vil hovedformålet være avgjørende for fradragsretten i situasjoner hvor en og samme utgift har flere formål. Avgiftsmessig vil man i slike tilfeller måtte foreta en fordeling.

Endelig vil utgiftens art være et moment i den skattemessige vurderingen, men ikke nødvendigvis for den avgiftsmessige vurderingen. Ved den skattemessige vurderingen vil visse typer utgifter kunne fradragsføres direkte, for eksempel ved kartlegging av målselskaper før det innledes undersøkelser av konkrete kandidater. Derimot vil typisk due diligence-kostnader, utgifter til analyser, kontraktsforhandlinger, kontraktsutforming, gjennomføring av selve overtagelsen og lignende, ofte anses å være utgifter som har tilknytning til selve aksjeinvesteringen, og som dermed skal aktiveres. Ved den avgiftsmessige vurderingen vil dette imidlertid kunne være annerledes. Utgiftens art har i denne sammenheng i seg selv ingen betydning for rett til fradrag. Det er styrken i tilknytningen til avgiftspliktig virksomhet som er styrende for den avgiftsmessige vurderingen.

10 Jf. bl.a. Rt. 2012 s. 432 og Rt. 2006 s. 293.

11 Se bl.a. Rt. 2008 s. 932 (Bowling) og Rt. 2008 s. 939 (Tonsberg Bolig).

Bli med og gi Norge et produktivetsløft

Norske bedrifter outsourcer mer enn noen gang før. 33 % av norske bedrifter over ti ansatte outsourcer regnskapene til dere, regnskapsbyråene. Dette tallet er økende i takt med at det stadig blir mer spesialisering i samfunnet. Det betyr at en del av ansvaret for norsk næringsliv sin fremtid hviler på deres skuldre.

Kostnadsnivået her til lands gjør det vanskelig for norske bedrifter å konkurrere på et stadig mer internasjonalt marked. Vi har for eksempel 13 ganger så høye lønninger som Bulgaria. Hvordan kan det gå an å drive konkurransedyktige bedrifter på norsk jord? Jo, ved å jobbe effektivt. Norge trenger et produktivetsløft og regnskapsbyrå vil være avgjørende i utfordringen vi står ovenfor.

Det blir stadig mer spesialisering i Norge, og dette mener jeg er bra. I stedet for at alle skal favne over alt, blir bedrifter eksperter innen ett område og lærer seg å levere høy kvalitet og arbeide effektivt.

Dere er ekspertene på regnskap. Deres samfunnsoppdrag er å effektivisere regnskapsføringen, og på den måten bidra til økt produktivitet og økt konkurransedyktighet i Norge.

Hvordan gjør dere det? Ved å automatisere alle repeterende oppgaver, og ved å la kundene gjøre ting selv. Ikke la kundene komme med kvitteringer i en pappeske for at du skal bruke tid på å punche dem inn. La dem i stedet:

- Sende fakturaer via web og automatisere inndrivingsprosessen
- Legge inn lønnskostnader og utgiftsrefusjoner via web og mobil
- Godkjenne sine utgående fakturaer via web og mobil

Gjør jobben deres, men husk også og stoppe opp iblant å tenke på om dere kan gjøre ting enda mer effektivt. Fra 1. juli i år ble kravet om papirkvittering kuttet og reiseregninger kan leveres med vedlegg elektronisk. Dette kan spare bedrifter for masse tid, og det kan du fortelle kundene dine.

Vær med og gi Norge produktivetsløftet vi trenger!

Hilsen

Erlend Sogn

Administrerende direktør i Visma Software AS